

JOAN VALLS I PIQUÉ

ANOIA: LA COMUNICACIÓ

La relativa concentració de població a la conca d'Òdena, al voltant d'Igualada, i la baixa demografia de les principals viles de la comarca d'Anoia, algunes d'elles amb escassa vinculació amb la capital, són factors a tenir presents a l'hora d'aproximar-se al present i al passat dels mitjans de comunicació de casa nostra. En aquest sentit, i això s'ha dit altres vegades, la realitat informativa de la comarca ha de ser, és, diferent de la que viuen i han viscut d'altres comarques, com per exemple el Bages o Osona, amb molta més vitalitat comarcal.

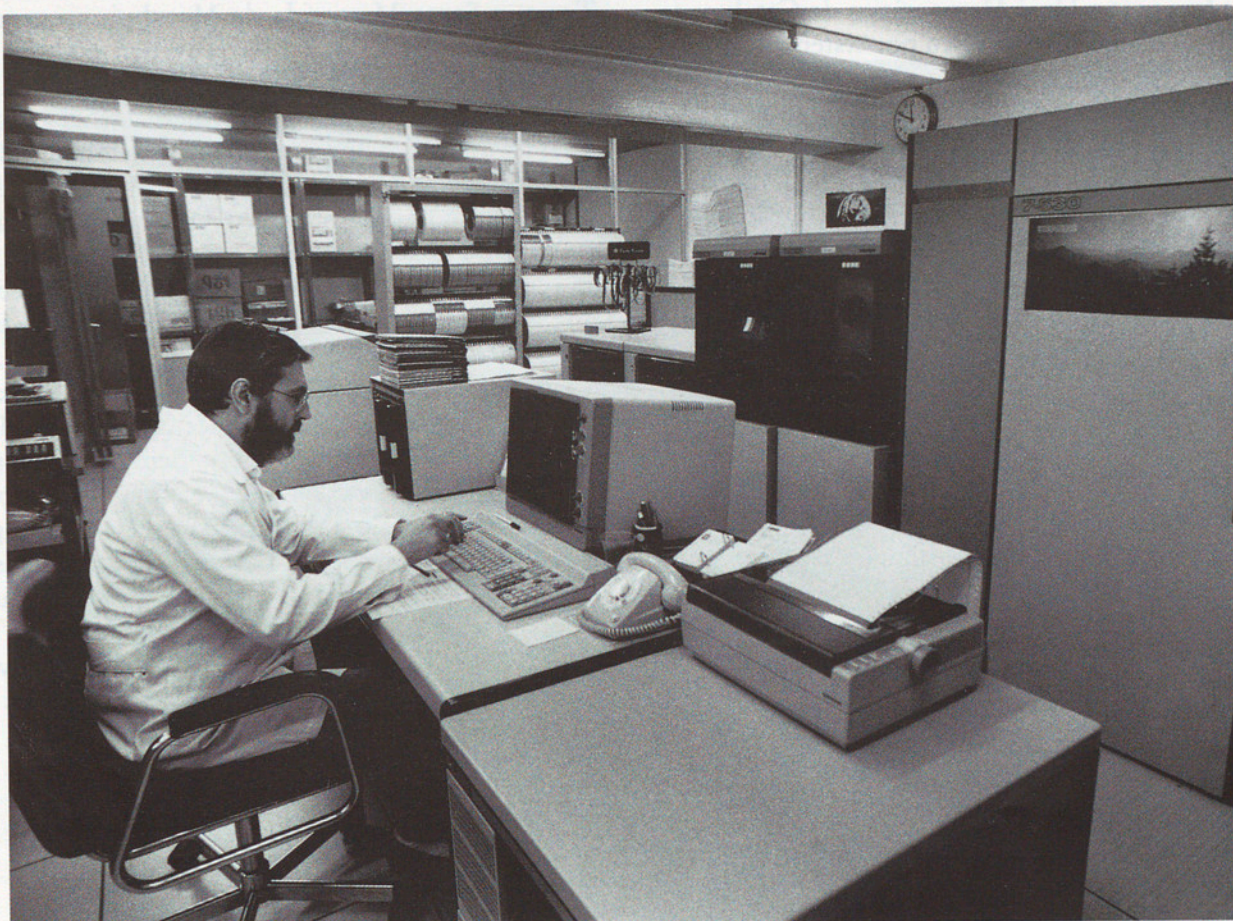
premsa

Igualada disposa avui de tres mitjans de comunicació escrits d'informació general, amb periodicitat fixa, més tota una munió de butlletins editats per entitats diverses, partits polítics i escoles públiques i privades. *Igualada, periòdic de l'Anoia* és el degà d'aquestes tres publicacions, superat en antiguitat únicament pel *Full dominical d'Igualada*, que apareix setmanalment des de l'any 1903. *Igualada* neix el 3 de gener de 1942, editat per la Delegación Local de Prensa y Propaganda de FET y de las JONS. La Red Catalana de Prensa en fou l'editora a partir del número 888, i una societat anònima, Gràfiques Anoia, formada bàsicament per redactors i col·laboradors, ho és a partir del número 2.455. Inicialment setmanal, passa a publicar-se dues vegades per setmana —dimecres i dissabte— a partir del número 1.519, periodicitat que manté encara avui. *Igualada, periòdic de l'Anoia* —el director del qual és qui signa aquesta referència, i creiem necessària la precisió per òbvies raons d'honestat— és una publicació que es defineix independent i que vol ser-ho, ambició afavorida per què comparta entre els seus redactors i col·laboradors amb un

ampli ventall ideològic. Ha publicat ja més de 3.300 números. L'any 1965 va rebre la medalla de la Ciutat al mèrit cultural, i el 1984, un diploma del Departament de Cultura de la Generalitat, «en reconeixement de la tasca que durant més de 42 anys ha portat a terme en el camp de la cultura i de la informació comarcal».

L'any 1946 va néixer *Vida...*, subtitulada «Revista de la família igualadina», mensual inicialment, i setmanal a partir del número 109. L'editava l'Acció Catòlica, després la Federació de Cristians de Catalunya i actualment la Delegació de la Comissió Diocesana dels Mitjans de Comunicació Social. Sempre ha servat una línia religiosa, ampliada, en determinades èpoques més que en d'altres, a aspectes socials i culturals de la ciutat i la comarca.

El tercer dels mitjans escrits i periòdics abans esmentats és *La veu de l'Anoia*. Neix, com a setmanari, l'any 1982, sota la capçalera «El periòdic de la comarca de l'Anoia». Pocs números després es transforma en *Anoia*, per adoptar finalment la capçalera actual. L'aparició d'aquest nou setmanari coincideix en el temps amb l'aparició de setmanaris semblants en altres ciutats catalanes, com Vic, Granollers, Vilafranca del Penedès... Tenien i tenen en comú la vinculació dels seus editors amb Convergència Democràtica de Catalunya. En el cas de la publicació igualadina, el seu editor és el marit de la regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Igualada, per aquell mateix partit, i actual secretària tercera de la Mesa del Parlament de Catalunya. Però si la vinculació inicial era clara, en l'actualitat certs sectors de l'esmentat partit, majoritari a l'Ajuntament d'Igualada, no ho entenen així. En les darreres edicions —segons diuen aquests sectors— s'aprecia una superior vinculació a interessos més par-



COLITA



COLITA

ticulars i fins i tot a Unió Democràtica de Catalunya.

Amb periodicitat diversa i ben poc sistemàtica, l'Ajuntament d'Igualada edita un butlletí municipal, com també el de Vilanova del Camí. D'altres ajuntaments, com per exemple el de Santa Margarida de Montbui i el de Masquefa, han utilitzat també aquest mitjà de difusió de les tasques municipals, que han distribuït tots plegats per mitjà de la tradicional «bustiada», i, per tant, de forma gratuïta.

Pel que fa a butlletins de partits polítics, avui és únicament el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) el que edita a Igualada, amb format «diari», *El Ciutadà*. La seva periodicitat, però, tampoc no és fixa.

Gràfiques Anoia, S.A., edita també a Igualada, des de l'any 1980, un anuari —*Anuari Igualadí*—, recull, amb text i fotografies, de l'activitat de l'any. L'Agrupació d'Entitats de la Pobla de Claramunt n'edita també un altre des de fa tres anys.

I parlar de l'activitat periodística de la comarca és parlar d'història i no de present. Ressenyem només, per les seves connotacions, la publicació a Sant Martí de Tous del periòdic *El Sol*, que va aparèixer des de la festa major de l'any 1914 fins al juliol de l'any 1933. Amb motiu del mil·lenari de la vila, el 1980, es tornà a editar al llarg de l'any. Deien els de Tous que allà feien sortir «el sol» quan volien, i l'editor, el popular Camilo Riba i Compte, «el Camilo dels diaris», presumia en el sentit que a Madrid tenien «sol» gràcies a ell. De fet, és rigorosament cert que el prestigiós *El Sol* de Madrid hagué de demanar autorització per sortir a *El Sol* de Tous.

ràdio

L'emissora degana d'Igualada és Ràdiocadena Igualada, fundada l'any 1950 com a «Estación escuela núm. 4 del Frente de Juventudes». Després fou Radio Juventud, en ona mitjana, per emetre en freqüència modulada a partir de l'any 1965.

Des de l'any 1984 emet també regularment Ràdio Anoia, pertanyent a la Cadena 13, ràdio i cadena vinculades pel que fa al capital a sectors propers també al partit majoritari en el govern de la Generalitat. Tant el periòdic *La veu de l'Anoia* com l'esmentada emissora, i també Televisió Anoia, que emet de forma molt irregular, pertanyen en principi al mateix sector ideològic, fetes les excepcions que comentàvem anteriorment.

Anoia disposa també de ràdios municipals, per bé que totes en precari per manca de legalització. No emeten cada dia. N'hi ha al Bruc, Capellades, Castellolí, Piera, els Prats de Rei i Vilanova del Camí.

A partir d'un conveni entre l'ens Ràdio Televisió Espanyola i la Diputació de Barcelona, s'ha instal·lat, i ja ha entrat en funcionament, també al cim de la

Tossa, a Santa Margarida de Montbui, un repetidor per ampliar Ràdio 4, i se'n preveuen d'altres per a Ràdio 2 i Ràdio 3.

Cal fer esment, per acabar, de l'existència a Igualada d'un rigorós estudi de les publicacions locals que han existit. Es tracta de *La premsa a Igualada (1808? - 1982)*, dos volums editats l'any 1983 pel departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, dels quals és autora Maria Teresa Miret i Solé. Aquest treball és una font imprescindible per beure en la deu de la història de la premsa igualadina.

L'interrogant afegit a l'any 1808 es deu al fet que la primera notícia que es té d'un periòdic local —el *Diari d'Igualada*— és d'aquell any. Sembla que fou imprès fora de la vila o bé per un impressor ambulat durant la Guerra del Francès, ja que el taller tipogràfic de Joaquim Abadal, el primer de la vila, no s'instal·là fins l'any 1832. El primer periòdic realment igualadí —*El Eco de Igualada*— no aparegué fins el 1863. Amb ell s'iniciava un conreu que, amb els anys, ha tingut molts llauradors en aquestes dures terres de la Catalunya interior.

JOAN VALLS I PIQUÉ

Periodista



COLITA